

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrația și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Secetă mare

— Din tot răul poate ieși și mult bine. — Secetă e pe câmpiile de cereale, dar mai mare e seceta în sufletul oamenilor —

de GAVRIL TODICA

Țara noastră e una dintre cele mai binecuvântate de Dumnezeu, cu toate darurile. Are munți și văi; șesuri și coline; părae, râuri și fluvii. În măruntăele munților sunt tot felul de materii prețioase: cărbuni, aramă, plumb, fier, pucioasă, argint, aur, și altele nenumărate. Din multe izvoare gâlgăesc apele minerale, în jurul cărora se pot înființa stațiuni de scaldă ca în povești.

Deocamdată, trebuie să recunoaștem cu multă durere, că *ne lipsesc oamenii vrednici de aceste bogății*. Mai zilele trecute s'a scris în ziare, că dela Ministerul nostru din București s'au dat în vara asta 90,000 de pasapoarte pentru domni de aceia, cari s'au dus la băi (scâlzi) în țări străine: Cehoslovacia, Germania, Franța etc. Socotind că fiecare a cheltuit în străinătate numai 50,000 lei, iese la iveală, că *numai în vara asta s'au scurs din țara noastră 4,500,000,000 adevă: patru miliarde cincisute de mii de lei* pentru un lucru care s'ar putea face și la noi, dacă am avea întreprinzători mai iubitori de ordine, mai cinstiți, mai puțin lacomi de a se îmbogăți în 24 de ceasuri și având totdeauna în vedere, că *mai bine câte puțin dela mulți, decât mult dela puțini*.

Ne-a dat Dumnezeu izvoare tămăduitoare, dar pe semne încă nu a sosit vremea să le știm întrebuința spre binele nostru și al celor suferinzi.

În acelaș mod, avem și câmpii mănoase, ca mai rar. În multe părți ale țării abia se sgărie pământul cu niște cărburi de pluguri, și răsar holdele de grâu și cucuruz (porumb) de-ți rîde inima...

Dar să nu se întoarcă cumva vremea spre un pic de secetă, că e gata de toată truda omului... *Cum vine seceta, e gata criza în țară.*

Dar o țară bine condusă, trebuie să știe mai bine folosi darurile lui Dumnezeu. Căci și ploile cele multe și căldurile cele mari nu ar face nici pe departe pustiirile ce le fac, dacă oamenii le-ar ști regula, ca să zic așa. Priviți la grădinarii bulgari: de ce au legume și zarzavat (verdețuri), fie că avem vară ploioasă, fie că avem vară secetoasă?

Ceeace fac grădinarii bulgari în mic, ar putea face conducerea țării noastre în măsură mai mare, regulând încet și treptat cursul râurilor. Prin săpare de șanțuri și canale se pot face roditoare locurile băltoase, și se pot uda locurile secetoase dela șes.

Trupele de pioneri ar putea face ușor lucrul acesta și cum în anii trecuți de războiu s'au scurmat toate coastele dealurilor, cruciș și curmeziș, tot cu tranșee, fără nici un rost, de ce să nu scurme șesurile secetoase, ori mlaștinele, cu anumite tranșee, puse în legătură cu alviile unor râuri, așa fel, ca în vreme de ploi îndelungate apa de prisos să se scurgă de pe locuri iar în vreme de secetă locurile să fie udate din râuri?

Când am pus întrebarea, ea își află și deslegarea. Acest lucru s'ar putea ușor, dacă nu ar fi prea mare seceta în sufletul și mintea oamenilor.

Regina Maria la Sovata. M. Sa Regina Maria a petrecut săptămâna trecută câteva zile la Sovata. M. Sa a fost întovărășită de principesa Etena și Irina și prințul Paul ai Greciei

Cinematograf în trenurile cehoslovace. Cehoslovacia face minuni în spre tot mai bine. Ea pășește cu pași uriași înainte, așa că azi mîne întrece Franța și Germania. În vremea din urmă Cehoslovacia a introdus cinematograf și în trenuri. Se dau la zi cinci reprezentări. Călătorii plătesc 10—15 coroane, și văd icoanele cele mai frumoase, călătorind. Numai Anglia mai are cinematograf în trenuri.

A murit vicarul Rodnei

În 31 August a. c., la oarele 10 din zi, după o boală grea ce l-a păscut 3 luni, a repausat în Domnul Prea Onoratul Părinte *Ioan Nascuțiu*, vicar foraneu al tractului Rodna din diecesa Gherlei. Mai mult ca o jumătate de veac (51 ani) a servit ca slujitor al bisericii și 3 ani ca vicar al Rodnei cu reședința în Năsăud, unde a fost și născut. Moare după o viață plină de roade în viața Domnului, în vrâsta de 79 ani. A fost o fire blândă, om pacinic, iubitor de rânduială și foarte punctuos în oficiu. A fost înmormântat Duminecă, în 2 Septembrie, și a avut o îngropăciune foarte frumoasă. Cum nu, când 36 preoți, îmbrăcați în odăjdii, i-au ridicat osemintele din casele vicariale și le-au dus la biserică, unde s'a îndeplinit prohodul, după care, Ilustritatea Sa *Dr. Octavian Domide*, trimisul episcopiei din Gherla și prepozit titular, a urcat amvonul bisericii, și cu glasul lui de aur a vorbit despre suflet, cum numai un Domide Gură de aur știe să vorbească, așa încât cei de față își ștergeau lacrimile, și ziceau: toată ziua l-am ascultat fără să ne mai trebuiască nici mâncare, nici băutură.

În numele preoțimei a vorbit archidiaconul și parohul *Grăpini* din Șanțiu, arătând însușirile răpaușatului ca preot, ca părinte sufletesc, care nu putea trece nici pe lângă un băiat ca să nu îl agrăiască cu »dragu popii«. Îi arată tăria sufletească, dovedită prin suportarea grelelor cruci, pierzând 3 băieți, 2 feciori, unul cleric absolvent, iar celui de al 2-lea nu-i mai lipsia decât doctoratul în drept, și o fată bine crescută, și în urma iubita-i soție. Pe lângă toate acestea grele lovituri credința tare l-a susținut.

În numele poporului pe care l-a păstorit peste 50 ani, a vorbit preotul al 11-lea din Năsăud Păr. Bichigian, schițându-i viața, acuratețea în oficiu, dragostea mare ce a avut față de credincioșii săi.

În numele băncii »Aurora«, unde aproape dela înființare a fost președinte în comisia de revizuire, vorbește *Dr. Tanco*.

După aceste pornește convoiul din biserică, între cântecele celor 36 preoți, mulți clerici și cantori, cântă »Comoară«, așa se numește cimitirul unde se îngroapă. E petrecut de fanfara

raşului, toţi chipeşi români, cari îşi stârneau mirarea, văzându-i cântând după note.

La groapă e petrecut de tot poporul din Năsăud, bărbaţi, femei şi copii, de mult popor din satele vecine, de mare mulţime de intelectuali din Bistriţa, în frunte cu subprefectul.

În cimitir II. Sa Dr. Domide ceteşte deslegarea, după care păşeşte primarul oraşului pe marginea groapei şi cu glas sonor, puternic, îl preamăreşte ca pe cetăţanul pătruns numai de binele poporului din care a ieşit, pentru care a trăit şi luptat toată viaţa. Apoi a fost coborît la umbra celor 4 cruci de marmoră, sub aripile ocrotitoare ale îngerului dela monumentul fiicei sale, între suspine şi plânsete, şi între duioasele sunete ale cântării „*In veci pomenirea lui*”.

Durere, că boala grabnică nu i-a îngăduit, ca să-şi facă testament așa cum i-a fost dorința, ca pe lângă fundația de 100,000 Lei, făcută încă până era în viață pentru văduvele și orfanii de preot, să mai scrie și fundația pentru biserică din Năsăud, la care cu credință a slujit. Acesta era un gând pe care adeseori îl spunea prietenilor și cunoscuților săi, celor mai de aproape.

Dumnezeu să-i facă parte între aleșii săi, în lăcașul fericirii veșnice!

Călător.

Conferență populară

și petrecere studențească în Cetatea de Baltă

Ziua de 8 Septembrie, Sf. Măria Mică, a fost prilejul unei frumoase serbări pentru poporul din Cetatea de Baltă.

Rar au avut ocazia să învețe atâtea lucruri bune și folositoare ca în ziua aceea, când tinerile vlăstare de pe cele două Văi ale Târnavelor au venit în mijlocul lor, însoțiți de profesorul dela Blaj Ioan Pop Câmpianu, ca să împrăstie lumină și înțelepciune în popor.

Cu trenul de dimineața studenții au sosit la Cetatea de Baltă, fiind întâmpinați la gară de inimosul dir. al școlii primare, Tătar. Cu toții așteptau să vadă pe domnișorii dela Cluj, despre cari s'au svonit atâtea basme, de când cu pricina dela Oradea. Ba se svonise chiar că vin la Cetatea de Baltă, să spargă ferestre și să bată pe Jidani, și mare le-a fost mirarea când, în loc de bătași și oameni arțăgoși, au văzut domnișori sărutând icoanele din biserică și cântând apostolul și priceasna la sf. liturghie.

Programul serbării a fost împărțit în două părți, producțiune pentru popor la 3^{1/2} după masă și a doua seara la 9.

Primul punct din programul de după masă a fost „Moare Neica după ele” poezie de Horia Furtună, declamată foarte bine de studentul Emil Todoran. Urmează „Balada” de Porumbescu, cântată la vioară, cu multă măiestrie, de Tiberiu Szász, stud. în med. Mai urmează două doine țărănești cântate de d. Emil Todoran și în urmă comedia în 2 acte: „Sluga la doi stăpâni” Sluga, dl Biriș, stud. în drept, nu numai că și-a servit ambii stăpâni: dș. Tiți Munteanu și E. Todoran, dar a servit și publicul, stărnind râsul tuturor.

Cel mai important punct însă din programul de după masă a fost conferința dlui Ion Pop Câmpianu „Despre buruienile de leac”. Felul cum și-a dezvoltat conferința, în limba poporului, presărată cu glume și poezii populare, a atras nu numai atenția publicului ci a stărnit admirații unanime. Incepând cu izma eunoscută, înșiră toate buruienile de leac, până la cele mai otrăvitoare, arătând foloasele mari ce le tragem din ele și leacurile folositoare ce le scot farmaciștii. Indeamnă poporul, să strângă cât mai multe flori și frunze de izmă, măgheran, mătăcină, romoniță, teiu, soc, ba chiar și mătrăgună, măsălarită și ciunăfaie, să le usuce și să le vândă cu bani scumpi la farmacia.

Un jugăr de izmă aduce un venit de 30—40 mii Lei, iar unul de mătăcină chiar și 50 mii Lei.

Cu deosebit interes au urmărit conferința fetele de măritat căci între alte leacuri conferențiarul a amintit și pe acela al frumuseții. Să te speli cu apă de coada șoricelului, ca să fi, mai albă decât laptele și cu apă de teiu, ca să te scapi de pistrui. Cum descântă cu mătrăgună fetele de măritat, și alte boscoane ce le fac babele.

A doua producțiune a fost la orele 9 seara. Domnul Emil Mesaroș, stud. în științe, vorbește despre „Conștiința națională și pământul țării noastre”, arătând legătura dintre plaiurile țării noastre și unitatea sufletească a poporului. Totodată arată rolul studențimii în cultivarea și păstrarea neatinsă a unității naționale.

Programul de după masă se repetă din nou, îmbogățit fiind încă cu un punct de vioară și în urmă urmează dansul care durează până în zori, într'o atmosferă veselă.

În pauza dela miezul nopții dl dir. al școlii primare Tătar, în cuvinte pline de căldură salută studențimea universitară, laudând activitatea culturală ce-o desfășoară la sate, urându-le, ca opera să le fie încoronată de succese.

În numele studențimii răspunde dl Emil Todoran, arătând rostul teatrului în propaganda culturală și menirea studențimii în luminarea poporului.

Mulțumește în acelaș timp dlui dir., precum și celor doi preoți Tetcu și Popa pentru sprijinul ce l'au dat pentru reușita serbării.

Ne pare rău însă, că intelectualii din jur au rămas nesimțitori la apelul făcut, neînțelegând, că un turneu de propagandă culturală are lipsă și de mijloace materiale pe cari un Cerc cultural și le câștigă chiar prin producțiuni teatrale.

Tot odată amintim și lipsa de bun simț a Ungurilor din Cetatea de Baltă, dintre cari abia doi au luat parte la festival, neînțelegând să-și dea obolul pentru înaintarea culturală a „Valahilor”.

Unul dintre cei de față

Cât de repede zboară pasările

Cu ajutorul aeroplanului s'a putut găsi cât de repede zboară pasările.

La înălțimile celea mai mari, unde aerul este rar, rândunica poate sbura până la 300 km. pe oră, așadară mai repede ca și automobilul sau aeroplanul.

Rățele sălbatice zboară aproape 150 km. pe oră, adecă iuteala trenului rapid dintre București și Brașov.

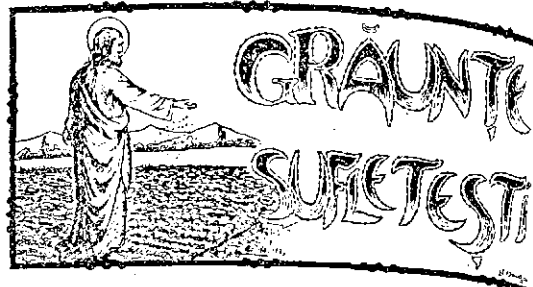
Corbul și mierla zboară câte 70 km. pe oră, ca și un cal de curse.

Sunt și pasări, cari nu ating mai mult de 45—50 km. pe oră.

Sărbătoarea secerișului

Aceasta sărbătoare se ține în Polonia. E o sărbătoare închinată muncii prețioase a plugarilor. La aceasta sărbătoare vin mii și mii de plugari din toate părțile țării. Plugarii vin îmbrăcați în portul din satul lor. Se țin vorbiri multe, în cari se scoate la iveală vrednicia și hărnicia plugarilor, se arată ce trebuie să facă și ce mașini noi e bine să folosească pentruca să poată avea din pământ câștig cât mai mare. Se fac și petreceri frumoase și plugarii cari iau parte la aceasta sărbătoare pe lângă aceea că își petrec minunat, mai câștigă și multă învățătură.

În anul acesta sărbătoarea secerișului s'a ținut la Varșovia. Au luat parte la sărbătoare: Președintele Republicii și toți ministrii. Au fost de față chiar și trimișii țărilor străine.

Evangelia sărbătorii

Inălțarea Crucii onorate și făcătoare de viață

Ioan 19, 6—11, 13—20, 25—28, 30—35.

În vremea aceea s'au făcut arhierii și cărturarii împotriva lui Isus ca să-l omoare pe dânsul. Și l'au adus pe el la Pilat zicând: „iea-l, iea-l, răstignește-l pe dânsul”. Zis-a lor Pilat: „luați-l voi și-l răstigniți, căci eu nu aflu vină întru el”.

Inceputul evangheliei este luat din altă parte a evangheliei sfântului Ioan. Numai dela „răstignește-l” începe cap. 19, stih. 6.

Țara jidovească era pe atunci cuprinsă de Romani. Diregătorul Romanilor în Palestina era vestitul Ponțiu Pilat, care a stăpânit dela anul 26 până la 36 după nașterea lui Isus, și a fost al cincilea diregător al țării jidovești. Evreii nu aveau voie să aducă nici o hotărâre mai de dai Doamne fără învoirea diregătorului. De aceea l-a dus și pe Isus la Pilat.

Răstignirea era pe atunci cea mai grea și mai rușinoasă pedeapsă cu moarte, la care nu erau osândiți decât ucigașii și ceice făceau răscoală între popor. Făcătorii de rele apoi sau se pironeau pe cruce sau numai se legau de ea. Prin moartea lui Isus lemnul crucii a devenit semnul creștinilor, lemnul cel binecuvântat și de viață făcător.

Răspun's'au Jidovii „noi lege avem, și după legea noastră trebuie să moară, căci pe sine fiul lui Dumnezeu s'a făcut”.

Noi lege avem înseamnă: noi i-am aflat vină.

Iară dacă a auzit Pilat acest cuvânt, mai vârtos s'a temut.

S'a temut ca nu cumva Isus să fie într'adevăr fiul cutărui dumnezeu, carele s'ar aprinde de mânie asupra lui, dacă ar osândi pe fiul lui la moarte.

Și a intrat în divan iarăși și a zis lui Isus: „de unde ești tu?” Iară Isus răspuns nu i'a dat lui.

Divanul era locul de judecată în care ședea deregătorul roman. De unde ești tu înseamnă: din ce părinți ești tu?

Deci i'a zis Pilat: „mie nu-mi grăești? Nu știi, că putere am să te răstignesc și putere am să te slobozesc?”.

Sfântul Ioan Gurădeaur tâlcuește cuvintele acestea ale lui Pilat în modul următor: „Vezi, cum se sârguește a se osândi pe sine însuși? Că dacă este de totului tot în puterea ta, pentruce nu-l slobozești, dupăce nu afli întru dânsul nici o vină?”

Răspun's'a Isus: „nu ai avea nici o putere asupra mea, dacă nu ți-s'ar fi dat ție de sus. Pentru aceea celce m'a dat pe mine ție mai mare păcat are”.

„De sus” înseamnă: dela Dumnezeu. „Celce m'a dat pe mine ție”, este Caiafa, arhierul anului acela, care nu a avut dela Dumnezeu puterea de a mă da ție, ci dimpotrivă, în vârtutea legii lui Moise (V 18, 19) sub pedeapsă de moarte ar fi trebuit să mi-se supună cu credință.

Iară Pilat, auzind cuvântul acesta, a scos pe Isus afară și a șezut la judecată în locul ce se zice pardosit cu pietrii, iară jidovește Gabota.

Gabota însemnă pe românește: loc ridicat. Și era Vinerea Paștilor, ca la al șaselea ceas, și a zis Jidovilor: „Iată împăratul vostru!”

Jidovii împărțiau ziua și noaptea în ceasuri, ea și noi, dară ei începeau ziua dimineața la 6. Aceasta se numea ora întâie. Ora a șasea era deci pe la 12, adecă pe la amiază.

Pilat era îngrozit de amenințarea jidovilor, cari i-au strigat, când voia să-l slobozească pe Isus: „de-l vei slobozi pe acesta, nu ești prietin împăratului: căci tot celce se face pe sine împărat, stă împotriva împăratului” (Ioan 19, 12). Îngrozit deci și plin de mânie el a spus în bajocură: „Iată împăratul vostru!” Ca și când ar fi zis: Iată acesta este omul pentru care voiți să mă părți la Împăratul Romanilor, pentru că nu l-am ucis, după ce am aflat dela voi că el se zice pe sine a fi împăratul Jidovilor. Credeți voi că un om ca acesta este primejdios împărăției romane?

Iară ei strigau: „iea-l, iea-l, răstignește-l!” Zis-a lor Pilat: „dar răstigni-voiu pe împăratul vostru? Răspuns-au arhierii: „nu avem împărat, ci numai pe Cezarul”.

Iea-l înseamnă, iea-l din lumea aceasta și omoară-l.

Pilat știa că Jidovii așteptau pe Mesia cel mult făgăduit, care avea să-i scape din jugul Romanilor și să înființeze din nou împărăția Jidovilor. De aceea își bate joc de ei, că cer dela dânsul să răstignească pe un Evreu, care se zice pe sine a fi Mesia.

„Nu avem împărat, ci numai pe Cezarul”. Prin cuvintele acestea Jidovii au respins pe împăratul Mesia, pe care l-a făgăduit Dumnezeu prin atâtea profeții.

Deci atunci l-a dat lor să-l răstignească.

Pentru că-i era teamă că va avea năcaz

cu Cezarul dela Roma, a judecat, să se implinească cererea lor, l-a osândit pe Isus la moarte și a poruncit ostașilor, să plinească osânda.

Și ei au luat pe Isus, și l-au dus. Și, purtându-și crucea sa, a eșit la locul care se cheamă al Căpăținei, care se zice jidovește Golgota, unde l-au răstignit pe el și împreună cu el și pe alți doi, de ceastă parte și de cealaltă, și în mijloc pe Isus.

Cei osândiți la moarte trebuiau să-și ducă ei înșiși crucea. Isus însă, fiind slăbit de chinurile cele multe, nu și-a putut duce însuși crucea. De aceea aa silit, după cum ne istorisește sf. Mateiu (27, 32), pe un om Cireneu, anume Simon, ca să-i ducă crucea.

Golgota se zice locul căpăținei, pentru că după mărturisirea celor mai mulți sfinți Părinți, acolo se credea că a fost îngropat Adam. Se mai zice așa și pentru că acolo era locul de pierzare și acolo zăceau mai împrăștiate multe căpățini de morți.

Răstignirea lui Isus s'a făcut așa, că mai întâiu au înșepnit crucea în pământ, iar apoi l-au ridicat pe cruce și i-au întărit de ea mâinile și picioarele cu piroane.

Scris-a și titlu Pilat, și l-a pus pe cruce. Și era scris: „Isus Nazarineanul, împăratul Jidovilor”. Și acest titlu mulți din Jidovi l-au cetit, căci locul, unde a fost răstignit Isus, era aproape de oraș, și era scris jidovește, grecește și latinește.

La Romani era obiceiul ca înaintea celor osândiți la moarte să se poarte o tăbliță, pe care era scrisă vina lor. Această tăbliță uneori o purtau osândiții înșiși, acățată de grumaz. Acelaș obicei l-au introdus Romanii și în Iudea. Pilat a scris titlul acesta numai în bajocură, ca să-și bată joc de Jidovii, cari îl amenințaseră că-l vor părî Cezarului.

Și stau lângă crucea lui Isus mama lui, și sora mamei lui Maria alui Cleopa, și Maria Magdalina. Deci, văzând Isus pe mamă-sa, și lângă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei sale: „muiere,

iată fiul tău!” După aceea a zis ucenicului: „iată mamă-ta!” Și dintru acel ceas ucenicul o a luat la sine.

„Iată fiul tău”, adecă de aici încolo, lipsind eu, el te va îngriji pe tine. Cuvintele: „Iată mamă-ta” dovedesc că pe atunci Iosif nu mai trăia și că ceice în evanghelii se zic frații lui Isus, nu au fost fiii Mariei. „Ucenicul pe care-l iubea” era sf. Ioan evangelistul.

După aceea știind Isus că toate ș'au sfârșit, plecându-și capul, și-a dat sufletul.

Evangelia noastră sare aici dela stih 28 la stih 30 al capului 19.

Deci jidovii, pentru că să nu rămână trupurile pe cruce Sâmbătă (pentru că era Vineri, și era mare ziua aceea a Sâmbetei) rugat-au pe Pilat, să le sdrobească fluierile și să se iea.

Chiar atunci era Sâmbăta din săptămâna sărbătorii pânilor nedospite. Cei răstigniți trăiau uneori zile întregi. Legea jidovească oprea să stea trupurile răstigniților pe cruce în zi de sărbătoare. De aceea obișnuiau să le sdrobească fluierile picioarelor, ca astfel să moară mai iute. Se fereau însă ca să-i omoare deodată, împungându-i cu sulița în inimă, ca să le lungească chinurile. „Și să se iea” înseamnă să se iea de pe cruce.

Deci au venit ostașii și au sfărâmat fluierile celui dintâiu și celuiialt care era răstignit cu el. Iară când au venit la Isus, dacă au văzut că a murit, nu i-au sfărâmat fluierile, ci unul din ostași cu sulița coasta lui a împuns, și îndatăși a ieșit sânge și apă.

Ostașul care era să sfărâme fluierile picioarelor lui Isus, a socotit că poate Isus este amețit și numai pare a fi mort, și, pentru că să se încredințeze pe deplin despre moartea lui, l-a împuns în inimă. Era firesc să curgă sânge. Că a curs și apă, se socotește minune. Curgerea sângelui și a apei din coasta lui Isus înseamnă, după învățătura sfinților Părinți, sfântul Botez și sfânta Cuminecătură. Cuvintele: „unul din ostași...” le rostește de

Foia „UNIRII POPORULUI”.

Ea n'are să mai vie!

Lucreției, la o săptămână după înmormântare

Tresar și 'mi-ntorc capul, spre ușă, ca s-o văd
Intrând ca altă dată... — Nu-i nime...! Ce să cred!
— Mi s'a părut că umblă prin prânzitor și șterge
De prav mobila dragă... Da, o aud cum merge
Spre dormitor. E ea... Cine să fie?
Și alerg s-o văd... Nu-i nime! O suflele
Vai mie...
Ea n'are să mai vie!

Azi noapte am văzut-o. Era aievea ea,
Care-a ținut la mine, în toată viața mea.
Privea cu ochii 'n lacrimi spre mine și-mi șoptea:
„Ți-am spus că fără mine, — trâl nu vei putea,
Căci viața ta e jală și zilele durere.
„In mine — aveal tu numai și scut și mângăiere.
„M-am dus, s'a dus norocu-ți și n'are să mai vie
„Vai ție
„El n'ar să mai vie!

Și m'am trezit cu lacrimi în ochi și-am alergat
La Maica Prea-Curată, s'o rog și m'am rugat
Cu-atâta dor și sete. Și 'n sfânta liturghie,
Am plâns, gândind la tine, pierduta mea soție.
Căci am simțit că Domnul coboară pe altar
Și tu nu ești de față, Tu nu-i mai aduci dar,
Acelea flori frumoase ce le puneai în taină
Printre lumini de ceară, ca nime să nu știe
Cine le-a pus acolo. O buna mea soție!
Tu nu mai pleci genunchii să plângi lângă altar
Precum plângea odată o Mamă pe Calvar.

Ai adormit c-un zimbet așa de dureros
Aproape ca a Maicii — când plânge pe Hristos.
Si ne-ai lăsat în lacrimi pe toți iubiiții tăi,
Cari nu eram ca tine,
Noi toți eram mai răi,
Tu ne-o spuneai aceasta, tu suflet fericit,
Tu care nici odată, pe nime n'ai miștit.

Dar cine intră 'n casă?! E ea, mă întorc să o văd
Lucrând ca altădată. Nu-i nime. Ce să cred?!
Mi-s'a părut că umblă prin casă și culină,
Că iarăși pregătește ca altădată-o cină
Că ș' strigă copilașii să zicem: „Tatăl nost”
Că iar e casa casă și viața are rost,
Ca-n vremurile sfinte, de muncă și iubire.
Când ea ne era totul la toți. O amăgire!
C-alerg s-o văd... Nu-i nime! O suflele
Vai mie...

Ea n'are să mai vie!
27 August 1928.

G. SIMU.

Când iar în întunerec...

Când iar în întunerec
Grovez m'oi cufunda,
Ajută-mă, Marie,
Cu toată mila ta.

Desgustul, disperarea
M'or chinui mereu,
Dar tu, o mamă sfântă,
Să fii sprijinul meu.

E luptă grea viața
Și traiu-mi este greu;

Prin tine, o Marie,
S'ajung la Dumnezeu.

Te rog din al meu suflet,
Mereu te voi ruga,
In valea surghiunirii
Fii călăuză mea!

FR. GHIȚIȘOR

Automobilul țiganului

Un țigan ce niciodată,
Cât se pare, n'a văzut
Automobil în viață,
Intr'o zi ce-și puse 'n gând:
Hai să meargă 'n căutare
Doar și dânsul o să aște
Un otomobil în cale.

Că-și zicea:
— „Hămbibilul ce să fie?
Oare-i negru, ori-i alb?
Poate-i galbin, ori-i îi verde,
Bată-l Sfântul Haralamb!
Dar mai știi, de nu-i albastru?
Ori-i micuț, ori îi mare?
Haolică Doamne, Doamne,
Dar de-o fi chiar de mâncare?!”

Cam așa gândi țiganul
Și la urmă a plecat,
Doard, doard, o să aște
„Hămbibilul” de mâncat.

altfel preotul la pregătirea sfintei cuminecturi la așa-numita proscomedie.

Și celce a văzut a mărturisit, și adevărată este mărturisirea lui.

Ioan evangelistul însuși, celce scrie aceste șire, a văzut cu ochii săi, cum ostașul a împuns cu sulifa coasta lui Isus și cum a curs din rana făcută sânge și apă. Sf. Ioan vorbește aici în persoana a treia și nu în cea dintâi, din cucernicie. Și aceste cuvinte le rostește preotul la proscomedie, atunci când împunge cu sfânta lance agnețul scos din prescură.

* * *

Crucea Domnului, dimpreună cu crucile celor doi tâlhari, Jidovii le-au îngropat, îndată după moartea lui Isus, în pământ, pe muntele Golgota. Împăratul roman, Adrian, a ridicat mai târziu pe locul acela un templu (biserică) în cinstea zeiței păgâne Venus, care era zeița frumuseții dar tot deodată și a desfrâului. Pe vremea împăratului Constantin cel Mare, împărăteasa sfânta Elena, mama lui Constantin cel Mare, a știricit, după multe amenințări făcute Jidovilor, locul unde se aflau îngropate cele trei cruci. În anul 326 apoi a făcut săpături și crucile s'au atlat de fapt. Dar acum nu se știa, care este crucea Domnului. Patriarhul Macarie a Ierusalimului a poruncit atunci, ca toate trei crucile să se atingă de o femeie bolnavă. Îndatăce s'a atins de crucea Domnului, femeia sa vindecat. Auzindu-se despre minunea aceasta, mii de creștini au venit la Ierusalim, ca să se închine Crucii Domnului, pe care au dus-o în biserică și au lăsat-o acolo spre închinare. Împăratul Constantin cel Mare a ridicat apoi pe locul, unde s'a aflat sfânta cruce, o biserică minunată, numită biserica Invierii, care s'a sfințit la 13 Septembrie 335. În ziua următoare, adică în 14 Septembrie, fiind de față toți episcopii cari au luat parte la sinodul din Tir, sfânta Cruce a fost înălțată pe amvonul bisericii, ca să o vadă și să i-se închine toți creștinii. De atunci se și ține regulat sărbătoarea înălțării sfintei Cruci, la 14 Septembrie. La anul 615 Cosroe II, regele Perșilor, a cuprins Palestina și a dus Crucea Domnului în Persia. La 628 fiul

regele Cosroe a fost biruit de cătră Eracliu, împăratul Romanilor. a încheiat deci pace și a predat Crucea Domnului lui Eracliu. Acesta a purtat el însuși Crucea Domnului pe umerii săi și a dus-o pe muntele Golgotei.

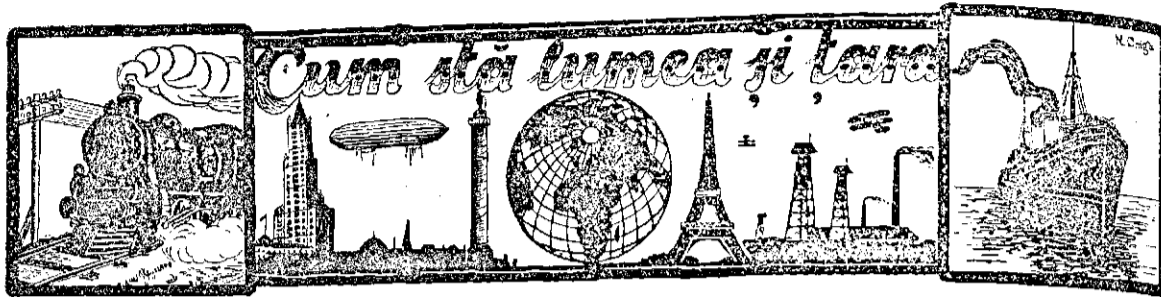
Patriarhul Macarie a trimis părți din Crucea Domnului la Constantinopol, papei dela Roma Silvestru I, și altor persoane de seamă din toată lumea.

— Părți din Crucea Domnului se află și

astăzi la Roma, Constantinopol, Ierusalim, ba chiar și la mănăstirea din Putna, unde le-a adus însuși Ștefan cel Mare.

Să cinștim și noi, din toată inima, Crucea Domnului. Să o cinștim mai ales prin ajuun, înfrânarea patimilor, mărturisirea păcatelor noastre și prin cuminectare. Inchinarea simplă, trupească, fără înfrângerea inimii, nu folosește nimica.

Iuliu Maior.

Nebunia cu automobilele

Trăsurile fără cai s'au înmulțit peste măsură. Azi-măine caii vor ajunge să poată fi văzuți numai la menagerie, pe bani, căci dela ham sunt scoși rând pe rând de motoarele cu benzină. Și nu-i rău să fie așa.

Însă automobilele, ori mai bine zis automobilistii, bagseamă tocmai fiindcă s'au înmulțit ca ciupercile, își cam fac de cap. Mână ca nebunii și nu vreau să știe că mai sunt și muritori, cari n'au roate de cauciuc și nici motoare, ci umblă pe jos, după rânduiala din vechime. Dacă se întâmplă să te întâlnești cu vre-o mașină în vreme ploioasă, apoi mare lucru să nu te năclăiască întreg de ciorofleacă, stropindu-te. Și n'ai nici vreme să te ferești la o parte, că spurcăciunea de motor odată îți zbârâie pe la urechi și nu-i! Când te dezmetești, tu rămâi cu hainele noroite și mașina dracului fuge cât colo, cu noru'n coadă...

D'apoi câte galițe și câte dobitoace

mai mici nu tocănesc astăzi motoarele pe celea drumuri ale satelor mai cu seamă! Și nu arareori ele ucid și oameni, copilași până pe la 4—5 ani și muieri bătrâne cari n'aud, ori nu văd bine.

Dar pentru asemenea triste, și nu arareori vinovate isprăvuri, otomobilistii o plătesc foarte scump. Aproape nu este zi lăsată de Dumnezeu să nu cetești prin gazete ori să nu auzi, despre nenorociri cu automobilul. Motobilistii tot haide își frâng gâturile, ori își samănă mânilor și picioarele prin șanțuri.

De acestea nenorociri de multeori chiar ei înșiși automobilistii sunt vinovați, fie că ei mână prosteste, fie, că stăpâni fiind, nu-și știu, ori nu vreau să-și potolească șoferii prea tehui.

Nenorocirea dela Vrănești

Așa s'a întâmplat în zilele trecute cazul din dreptul comunei Vrănești, între Câmpulung-Pitești. Un avocat din București, dimpreună cu un prieten al său inginer, și cu soțiile, se întorceau în ziua de Duminecă, 9 Septembrie, dintr'o călătorie de plăcere cu automobilul, pe care o făcuseră în Ardeal, la Brașov.

Când se găseau între orașele Câmpulung și Pitești, iată că ajung din urmă o altă mașină, care mergea și ea pe șosea înainte, în treaba ei.

Șoferul avocatului s'a simțit bagseamă împuns ca să aibă pe cineva înainte, și hai să treacă el mai repede. Avocatul s'o fi învoit și el la acest pas, căci șoferul a dat cea mai mare viteză.

Cel de dinainte, din cealaltă mașină, s'a gândit că el nu se lasă! Și a dat și el viteză la motor...!

În goana nebună ce s'a pornit, într'un moment dat, mașina dela București cu avocatul și cu inginerul, dintr'o pricină necunoscută s'a răsturnat, dându-se de-a berbeleacu de vre-o 3—4 ori. Cei din automobil au sărit cât colo, iar avocatul a fost asvârlit la o depărtare de 20 de metri de mașină, rămânând mort pe loc. Și ceialalți călători, cu șofer cu tot, încă au fost foarte greu răniți.

Nevasta inginerului s'a ales cu amândouă picioarele rupte, iar mecanicul cu mânilor amândouă tăiate. Astfel, el nenorocitul, și-a pierdut chiar mânilor, cu cari a cărmuit prostestasca întrecere...!

Tot mergând iată, în cale-i,
O dihanie poznită!
Ce-o fi fost, nu știm,
Dar pare
Că avea asemănare
C'o mătură de răchită...!

— Haulete, vai de mine,
D'apoi asta ce să hie?
Lungă 'n trup și mi se pare
Că-i croită dintr'o mie.
D'apoi capul! Valeu, Doamne,
Lungăreț, ba și flocoș,
Și peste tot îi legată
Chiar cu legături de os.
Oare ce-ar putea a hi?
Poate-i urs, ba zău că-i lup...!
Dar-ce zic? Nu-i lup
Că-i hulpe!
Nici așa, că-i lungă 'n trup.
Noa, dar atunci ce e?
Aha-a-a, las'o mai tiptil:
Să mă bată trei arhangheli,
Ahasta-i chiar hămăbil...!
Dar la ce-i bun hămăbilul?
Dada-meu mi-o spus și mie
C'auzia vorbind odată
Doi boeri de-un hămăbil.
Dar ei vorbeau furnicește
Și dada nu-i pricepea.
Însă totuș pricepuse
Că hămăbilul mergea.

Ș'apoi cumu-i hămăbilul?
Zice că nu e prea mare
Și begina hierbe 'ntr'ânoul...!
Zău așa, într'o căldare.

Haidi, să mă sui pe dânsul
Și să merg ca împăratul! —
Vai de mine, măi Harhule-o,
De mă vezi,
De necaz
Te și ia dracul...!

Cu-astea vorbe hai, țiganul,
Măturoiul sub el pune
Și cu laba pe jos calcă
Ca să meargă cât mai bine.
Dar nu știu cum, ce 'ntâmplare:
Când aleargă nebunește
Și ochii prin nori și-i plimbă,
Râpa și cu „hămăbilul“
Într'o baltă nimereste...!

— Hau, mâncate-aș hămăbile,
Iși zice cioroiu 'n gând,
Uite „peștii“ cum înoată
Și cântă de nu-și dau rând...
Ei, ș'apoi eu unde dracu-s?
Aha, las, m'am deșteptat.
În begină sunt acum,
Cu cazanu explodat!

Trimisă de P. Sărătean
din comuna Spătac, lângă Blaj.

Peste 20 de oameni uciși de un automobil, la Monza, în Italia.

Nenorociri cu automobilul se întâmplă și pe aiurea, nu numai în țara noastră. Oamenii-s deopotrivă peste tot locul.

La Monza, în Italia, s'au fost adunat pe la începutul acestei luni trimișii fabricanților de automobile din toată lumea, fiecare cu mașina lui, la un fel de întrecere, ca să se măsoare în fugă și în putere și să se poată statori, care fabrică face celea mai bune mașini din lume?

Ne putem închipui, câtă mulțime de oameni s'au adunat acolo, la Monza, ca să vadă interesanta întrecere.

Și cum fugeau acolo, la ceasul anumit, mașini după mașini, iată că un automobil din fabrica „Talbot“, care alerga cu o viteză de 200 km. pe ceas, s'a frecat de o altă mașină, și ea să o ferească, a cărnit într-o parte...

Atunci șoferul n'a mai putut stăpâni cârma mașinii „Talbot“, și ea a alergat drept în mulțimea de privitori cari erau în marginea șoselei. Bineînțeles, în iuteala ei cumplită, mașina prav și pulbere a făcut pe unde a trecut. Și fiindcă a trecut printr-o mulțime mare, cădeau oamenii ca muștele sub roatele automobilului răătăcit. Au fost nenorociți astfel peste 50 de oameni, dintre cari 22 de inși au murit acolo pe loc, iar 36 au fost foarte greu răniți.

Pe unde trecuse mașina ucigașă, au rămas adevărate movile de trupuri sfărțicate și schilodite. Răniții au fost culeși în grabă și duși la spitalul din Milano. Iar morții au fost lăsați câteva ceasuri acolo, până au venit rudeniile de i-au cunoscut și i-au dus.

A fost o jale și o înfiorare nemaipomenită.

Stricăciunea se întinde!

Și în urma ei calcă păcatul și moartea!

O fată de 17 ani din comuna Hălmagiu, județul Aradului, roaba uzurătății sale și a vieții stricate din zilele noastre, având legături păcătoase cu un prăcălău din acelaș sat cu dânsa, într-o bună zi a simțit că păcatul ei este cu urmări. Ca să scape de rușine, la sfatul unei femei din comună, a căutat singură să se mântuie de sarcină, folosind leacuri și meșteșuguri băbești. Gândul nu și-l-a putut îndeplini, căci pierzând sânge i-s'a făcut foarte rău și părinții ei au găsit-o moartă, între niște burueni din dosul casei...

Acelaș lucru s'a întâmplat, tot în județul Arad, cu o altă nenorocită din comuna Lazuri, care și-a găsit și ea moartea în timpul când încerca să scape de rodul destrăbălării sale.

Triste și jalnice întâmplări, fără doar și poate. Iată de păcatele și de moartea acestor biete nenorocite și a altora ca dânsule nu sunt numai ele de vină. Sunt de vină mamele cari nu le-au știut griji, tătânii cari n'au știut să le prindă de plete (de cumva le mai aveau!) când a trebuit! Sunt de vină danșurilo din ziua de astăzi, ciorapii prea subțiri și obiceiurile fără rușine din timpurile noastre, cari toate duc la destrăbălare și la stricăciune...

De vină suntem toți și toate cari suferim sulemanurile, pletele suorintate, rochiile scurte, pulpele goale, blec-botonurile și alte danșuri ticăloase cari ca pecinginea cea rea, cuprind nu numai orașele ci și satele.

De vină este grija slabă ce-o purtăm tinerețelului care netrădat și nepovățuit cum trebuie, își face de cap și-și gătește calea către păcat și moarte. Și către moartea sufletului și a trupului.

Dela administrația gazetei

In săptămâna de față am început să trimitem înștiințări la toți restanțierii gazetei noastre, arătând fiecăruia, cu câți bani ne datorește și pe cât timp. Acestea arătări însemnează că ne-a pătruns și pe noi cușitul până la os și că nu mai putem răzbi cu plățile și cu năcazurile foii. De aceea așteptăm dela toți cei cu datorie la foaie, să nu mai steie pe gânduri nici o clipă, ci să folosească mandatele alăturate la înștiințări și să ne trimită, fără nici o altă întârziere, banii cu cari ne datoresc.

Acum, toamna, bănișorii se pot face mai ușor și oricine lesne se poate mântui de datoria la foaie.

Celor cari nici după acestea arătări nu-și vor plăti abonamentele, le vom opri gazeta fără nici o cruțare.

„Unirea Poporului“

Deținuții din Valea-Jiului au fost eliberați. În ziua de 4 Septembrie deținuții politici din Valea-Jiului, cari robeau în temnițele militare din Sibiu și despre cari am scris și noi la rândul său, au fost puși pe picior liber, până la desbaterea procesului.

Bani falși în Cluj. De o vreme încoace în Cluj s'au sporit banii falși de câte 2 lei. Poliția cercetează din greu după falsificatori.

Incepe cursul de cantori. Elevii cari au ascultat cursul de cantori dela Blaj, să ia la cunoștință, că în 30 Septembrie se încep înscrierile pentru semestrul al doilea, iară în 1 Octombrie cursurile. La cursurile din semestrul al doilea nu pot lua partea decât elevii cari au terminat cu succes semestrul întâiu.

Se însosără regele Bulgariei. Regele Boris al Bulgariei s'a logodit cu Giovanna, fata a treia, de 21 de ani, a regelui Italiei. Când va fi căsătoria, nu se știe, pentru că principesa este catolică, iar regele ortodox, și biserica catolică nu îngăduie căsătoriile mestecate, numai în cazul dacă mirii dau scrisoare, întărită de doi martori și de notarul public, în care făgăduesc că toți copiii cari se vor naște din căsătoria aceea vor fi crescuți în religia catolică.

Patriarhul Bulgariei a și spus că ei nu se pot învoi la aceea ca copiii regelui să fie catolici, dar mai mulți bărbați politici din Bulgaria au dat o declarație, că ei sunt bucuroși ca copiii regelui să fie botezați în legea greco catolică. Că ce va fi isprăvit regele Boris, nu știm, din declarațiile unor politicieni bulgari se vede însă că Bulgaria nu este străină de a trece la religia catolică, adecă de a se uni cu biserica Romei.

Bulgarii asadară sunt mai aproape de a se uni cu biserica Romei, decât noi Români cari ne fălim că ne coborim dela Roma!

Cine are mai mulți copii? Până acuma se credea că spaniolul Gomez Rokillo are cei mai mulți copii în lumea întreagă. Gomez Rokillo are adecă 25 de copii, toți dela aceeaș mamă. Iată însă că un țaran rus l-a întrecut cu mult pe cel spaniol, pentru că el are nu mai puțin de 87 de copii. Soția cea

dintâi i-a născut adecă 69 de copii, și anume de 16 ori câte 2=32, de 7 ori câte 3=21 și de 4 ori câte 4=16, laolaltă 69. Murind soția cea dintâi, rusul s'a căsătorit a doua oră și a avut cu soția a doua 18 copii. De altfel în Rusia oamenii nu se feresc de copii. Astfel un pescar, mort de curând, a avut 52 de copii, dintre cari numai 3 fete.

Noul senator al Camerelor Agricole este candidatul liberal Tr. Naum, cu 135 voturi împotriva candidatului averescan C. Garoflid. Toată lumea știe că cel mai priceput agronom al României este dl C. Garoflid, fost ministru. El este singurul pe care-l recunoaște și străinătatea. Dar nefiind liberal, nu putea ajunge senator.

† **Prof. univ. Dr. Iosif Popoviciu.** Duminecă în 26 August a murit la Cluj profesorul dela universitatea din Cluj Dr. Iosif Popoviciu, în vârstă de abia 52 de ani. Adurmitul în Domnul a fost un profesor foarte învățat, cunoscător adânc al limbilor slavice, și încă pe vremea ungurească a fost recunoscut și de Unguri ca om foarte învățat. De aceea l-au numit încă Ungurii ajutor de profesor la universitatea din Budapesta. Inmormântarea i-s'a făcut în comuna sa de obârșie, Cliciova, din Banat. Odihnească în pace!

Călugăr inecat. Un călugăr franciscan (de-ai Sf. Francisc din Assisi), dela mănăstirea Maria-Radna, ducându-se la scaldă la Mureș, și neștiind să înoate, a fost luat de un vârtej și s'a inecat. Frații lui dela mănăstire n'au știut nimica despre trista întâmplare decât seara, când au văzut că nu se mai întoarce. L-au căutat înzadar, căci valurile l-au îngropat adânc. Până când scriem noi acestea șire, nu se aude să-i fi găsit trupul.

O judecată solomonică. Un oarecare Antoniu Hrenn a omorât, în fuga automobilului, pe muncitorul Hubel, tatăl a patru copii din Cleveland, America de Nord. Judecătorul l-a osândit la 5 ani închisoare, însă iată cum: Hrenn își va începe pedeapsa abia după doi ani, dacă va da văduvei până atunci 4000 dolari despăgubire. În afară de aceasta el trebuie să-și împărțească veniturile cu văduva și cu cei 4 orfani. Dacă n'ar câștiga de ajuns, va trebui să lucreze cu două ore mai mult la zi.

Pedeapsa e foarte bună. Căci în forma aceasta sunt ajutate amândouă familiile, iară ucigașul nu suferă prea mult. Dacă pe Hrenn l-ar fi închis numai decât, familia ucisului ar fi rămas pe drumuri, iară Hrenn și-ar fi pierdut în temniță și pofta de lucru, așa că și familia lui ar fi rămas pe drumuri. Astfel însă amândouă familiile sunt ajutate, iară Hrenn nu suferă decât 2 ani.

Vom exporta poame în Scandinavia. Ministerul nostru de externe a făcut învoială cu Scandinavia, țară din partea de miazănoapte a Europei, ca să exportăm poame dela noi. Cum în Basarabia și în Ardeal sunt foarte multe poame, proprietarii de grădini se pot bucura, că vor putea face afaceri bune cu poamele. Exportul va începe în luna Octombrie.

Importăm porumb (oncuz). Seceta cea mare a nimicit aproape întreagă roșda porumbului de pe Bărăgan, Basarabia și Binaț. În Ardeal și Moldova a mai rămas, dar abia este de ajuns pentru îndestulirea proprietarilor. Guvernul, văzând că nu e glumă cu porumbul, a hotărât să aducă din America. Au și început să sosească vapoarele cu porumb. Cel dintâiu a sosit la Brăila, unde s'a și vândut vagonul cu 90,000 lei, așa că maja metrică nu costă mai mult de 900 lei, iar feldera de 129 lei.

Căsătorie. În ziua de Sântă-Măria-Mică s'a cununat în biserica gr. cat. din Făget (nu departe de Blaj), dl prof. Teodor Megieșan, dela școala normală de băieți din Blaj, luând în căsătorie pe fiica preotului de acolo, pe Dșoara Mărioara Banea. Felicitările noastre!

Taxe noi. Ministerul lucrărilor publice a hotărât taxe noi pentru orice se scoate din râuri. Și anume, se va plăti de aici înainte 10 lei pentru fiecare car de ghiță, scos din râuri, până la 1000 kgr., 12 lei pentru fiecare metru cubic de nisip în comunele urbane (orașe) și 6 lei în comunele rurale (sate). Pentru un snop de stof 20 bani, iar pentru un snop de papură 10 bani.

Amundsen e mort. Vestitul călător norvegian, Amundsen, care a vizitat mai de multe ori polul nordic, și mai pe urmă a plecat în căutarea italianului Nobile, iar de atunci nu se mai știe nimic de el, este mort. Cel puțin așa spun învățații, pentru că săptămâna trecută au prins din mare niște sfărâmături de aeroplan, despre cari s'a constatat că sunt din aeroplanul lui Guibald, un vestit pilot francez, cu care Amundsen a plecat în căutarea lui Nobile. Toate semnele arată că aeroplanul lui Guibald, în care se afla Amundsen, s'a stricat, a căzut în mare, iară cei doi călători au devenit hrană peștilor, spre marea pagubă a științei.

Un vapor mânat cu electricitate fără fir. Știința omenească înaintează într'una. Am ajuns să cetim adevărate minuni, cari par de necrezut, lucruri ca din povești. În Germania a făcut încercare de călătorie un vapor de războiu, pe care nu se afla comandant, ba nu se aflau nici oameni. În vapor (corabie) este în schimb o mașinărie ciudată, care ascultă prin aer de poruncile cari i-se dau de pe țărm, și pleacă singură, se cârânește la dreapta, apoi la stânga, înainte, înapoi, după comandă. Într'un moment dat corabia aruncă din lăuntrul său adevărați nori de vapor și se învâluie în ei, ca într'un vesmânt, făcându-se nevăzută. După câteva minute corabia asvârle din pânțele ei niște gazuri cari împrăștie norii, începe a se vedea tot mai bine, tot mai curat și mai curat, iar când este deplin văzută, se întoarce singură și intră în port, spre uimirea tuturor.

Sporul populației. În anul 1926 populația din România a crescut, prin nașteri, cu 234 mii 916 suflete, și anume în Bucovina cu 9,131 adică 3,88 la sută, în Basarabia cu 37,320 adică 15,88 la sută, în Transilvania cu 40,013 adică cu 17,03 la sută, iar în Vechiul Regat cu 148,452 adică 63,91 la sută.

Martorul mincinos a pățit-o. În ziua de 5 Septembrie se judeca la consiliul de războiu din Chișinău Basarabiei procesul unui ceferist, care, înainte cu 6 ani, pe când era soldat, a lovit pe doi căprari. Nu s'a ascultat decât un singur martor, Anton Gheorghe, care a mărturisit în favorul acuzatului.

Președintelui Consiliului de războiu i-s'a părut însă că Anton Gheorghe mărturisește strâmb. A cercetat scrisorile, și, de fapt, s'a convins că martorul altfel a mărturisit înainte cu doi ani. Deci l-a deținut și l-a înaintat parchetului. Zadarnic a cerut eliberarea lui avocatul și însuș comisarul regal. Președintele l-a trimis la închisoare și acolo este Anton Gheorghe până în ziua de astăzi, așteptându-și pedeapsa binevrednică.

Mulțumită publică. Cercul cultural „Valea Târnavelor“ din Cluj, își ține de datorie să aducă și pe această cale viile sale mulțumiri d-lui prof. Ioan Popu-Câmpianu,

pentru valorosul concurs dat cu ocazia turneului cultural dela Cetatea de Baltă, precum și d-lor: dir. al școlii primare Tătar și preoților Popa și Țetcu Vasile pentru ospitaliera primire și sprijinul material și moral dat studențimii, precum și tuturor celor cari au contribuit cu obolul lor la reușita materială a serbării.

Dăm mai jos numele celor cari au contribuit cu sume dela 100 Lei în sus: dl Iosif Bucur, Blaj 300 Lei; dl dir. Tătar 200 Lei; dl preot Țetcu Vasile 200 Lei; dl preot Scumpu Ion 200 Lei; dl Inezen Nicolae 200 Lei; dl preot Vamoș 150 Lei; dl preot Liviu Costea 150 Lei; dna Popoviciu 120 Lei; dnii preoți Popa și Stanciu, dl Jidveian, Erős și plutonier Popp câte 100 Lei.

Liceul reformat din Orăștie a fost cumpărat de statul nostru cu 8 milioane de lei. În el se așează acum numeroșii elevi ai liceului român „Aurel Vlaicu“, cari până acuma nu au avut un local potrivit, ci au stat strămtorați, ca vai de ei, în vremece zidirea cea nouă, minunată și cuprinzătoare, stătea goală. E bine că s'a ajuns la o înțelegere, cât de târziu.

Inecat în baltă. Dl Atanasie Fleșeriu, elev la cursul cantoral din Blaj, ne scrie: Trei băieți din Bădeni, jud. Turda, s'au dus să se scalde într'o baltă din apropierea satului. Unul dintre ei, Samoil Barani, s'a urcat în luntrea de pe baltă și a început să o mâne. Fiind luntrea mică, s'a răsturnat și s'a inecat. Nu l-au aflat decât a doua zi.

A pierdut în cărți 20 milioane franci. Un foarte bogat fabricant de automobile, cu numele Citroen, juca mai zilele trecute cărți în casinoul (loc unde se joacă de-a cărțile) din Deauville (Paris). Pierduse deja 14 milioane franci francezi, când, auzind despre aceasta soție-sa, a intrat în casinou și a început să strige: „Dar nu vedeți că e nebun? Pentru ce vă jucați cu el? Pentru ce nu chemați mai bine un medic? Pentru ce nu-l legați?“ Domnia s'au sculat dela masă și au rămas înmărmuriți. Doamna a căzut apoi în nesimțire. Domnul Citroen a chemat numai decât servitorii, le-a ajutat să o ridice de jos, a trimis-o acasă și apoi a continuat jocul, mai pierzând încă 6 milioane franci.

Și Bălan a pățit-o. Vestitul hoț și ucigaș crunt, cel ce a ținut în groază întreaga țară, asemenea lui Terente și lui Niculiță, Bălan cel atât de mult căutat, a fost prins.

Jandarmul sergent Savu Ion din Șinca s'a îmbrăcat în haine moșănești și, împreună cu un soldat, îmbrăcat și el în straie țărănești, a plecat pe valea Strâmbei, între comunele Șinca Veche și Șinca Nouă. Întâlnindu-se cu hoțomanul, s'a făcut că tremură. Hoțomanul l-a mângâiat și înbărbătat că nu-i face nimica, într'o clipită de nebagare de seamă însă a fost împușcat dela spate. Glonteale i-a intrat prin plămână, mâte, și ficut, așa că Bălan, a căzut la pământ. Apoi l-a desarmat și l-a făcut prisionier. Dus la Făgăraș, Bălan a fost operat. După însănătoșare va fi dus la închisoare și judecat.

Moarte hoților. Dl profesor Nicolae Iorga, marele învățat al neamului, scrie un articol în ziarul său „Neamul Românesc“, în care cere pedeapsa cu moarte pentru hoții cei mari, cari fură avutul statului.

Au operat-o la inimă și s'a sculat sănătoasă. O copilă de lângă Madrid, capitala Spaniei, s'a împiedecat și a căzut așa de nefericit încât i-a intrat în inimă o rudiță de oțel, care se afla în cingătoarea pe care o purta pe piept. Au dus-o numai decât la spital, unde au operat-o. Operația aceasta a stărnit

mirarea tuturor. Doctorii adevărați i-au despicat mai întâiu pieptul, sângele din inimă l-au cunoscut prin niște țevi de argint, apoi au scos rudița de oțel din inimă, iar inima au scos-o. Toată operația n'a ținut decât 2 minute, iar copilă s'a trezit, scăpată de moarte. Toată lumea a rămas mirată de operația aceasta, atât de îndrăzneată, iară profesorul care a făcut-o va rămânea vestit în lumea întreagă.

A zis: „nu“ înainte altarului, la cununie. Un țăran bogat dintr'un sat de lângă München (Germania) a logodit pe o foarte frumoasă fată tânără din satul lor. Tinerimea cam șoptea că din logodna aceasta nu se va alege cununie, dar oamenii bătrâni nu se îndoiau despre căsătorie.

Era tocmai zi de Duminică, și întreaga satul se pregătea să ia parte la cununie. Lumea a umplut biserica. Ajunși în fața preotului, acesta l-a întrebat întâiu pe mire, că din inimă curată ia în căsătorie pe fata cutare. Mirele a răspuns „da“, atât de tare, încât a răsunat în biserică. Mireasa însă, la rândul său, a răspuns cu un „nu“ tot atât de tare. Toată lumea a rămas uimită. Iară fata, întrebată de preot că pentru ce face scandal în biserică, a răspuns: „Sfinția Ta ești cel dintâiu care mi-ai pus întrebarea, că din inimă curată vreau să mă mărit după bătrânul acesta. Și eu nu puteam să mintesc în fața sfântului altar. Am răspuns deci după cum îmi dicta inima, cu „nu“.

Vreme groznică în Italia de miazănoapte. În după-miază zilei de 30 August s'a declanșat asupra orașului Monza și împrejurimi, din Italia de miazănoapte, o furtună groznică. A început mai întâiu să baltă ghița, apoi vântul și ploaia, așa că biserica cea mare s'a ruinat, toate ferestrele caselor s'au spart, zeci de case s'au dărâmat și o mulțime de oameni au murit și s'au rănit. De sub ruine au fost scoși 6 morți și 150 răniți.

Țara hoților

Un judecător din America, anume Marcus Kanawagh, a scris o carte, în care arată că în America, și mai ales Statele Unite Nordamericane, este cu adevărat țara hoților. În țara aceea mare trăiesc din hoție nu mai puțin de 350 mii de oameni, iar pagubele pe cari le fac aceștia se ridică într'un singur an la 200 milioane dolari adică 30 miliarde lei.

Acești hoți au tovarășii în regulă și școlii vestite în cari se învață hoția. Cei mai mulți trăiesc în Orașul Chicago, apoi urmează San Francisco și St Louis și numai în locul al patrulea New York. Așa sunt de dese hoțiile în Chicago, încât bancherii de acolo plătesc 2500 dolari de fiecare hoț omorât, și numai 1000 dolari de unul prins viu.

Interesant e că pentru ce plătesc mai puțin pentru un hoț viu decât pentru unul mort. Motivul este, că cei vii scapă din temniță, și îi scapă chiar politicianii. Acești hoți au adevărată prieteni și aceștia așa de mult țin la ei, încât fac și îndeplinesc orice le poruncesc. De pildă poliția prinde un hoț. Hoțul trimite vorbă cutărui politician din oraș, că dacă face ceva și-l sloboade din temniță, îi asigură 1000 voturi la viitoarele alegeri. Hoțul scapă din temniță și se ține de cuvânt, căci la viitoarele alegeri 1000 de cetățeni votează de fapt până într'unul cu polițianul respectiv.

Astfel stând lucrurile nu e mirare că în America hoții nu numai că nu se împușcă ci sporesc din zi în zi.

Și mai mulți și mai obraznici și cutezători sunt apoi hoții din Mexico. Aceștia așa sunt de bine organizați încât nu mai birue cu ei.

poliția, și guvernul a hotărât să poarte împotriva lor războiu în regulă cu soldații înarmați cu tunuri și cu mitraliere, pentru că și hoții sunt înarmați ca o oaste în regulă. Iată isprava lor cea mai nouă:

Zilele trecute hoții din Mexico au hotărât să cuprindă orașul Puento de Ixtia. Au venit deci cu 80 de automobile, s'au coborât din ele și-au săpat șanțuri în regulă și s'au ascuns în ele pentru atac. Au început apoi să impuște cu mitralierele și cu puștile și apoi au cuprins orașul, jefuind toate băncile și pe toți bogătanii orașului. O parte dintre ei au mers apoi la stație, au cuprins o locomotivă și, după ce au încălzit-o, i-au dat drumul pe șini ca să facă să deraieze trenul expres care venia spre oraș și în vagonul de postă al căruia bănuiau că vor fi bani mai mulți. Dar locomotiva hoților a eșit din șine înainte de a se întâlni cu trenul expres. Conducătorii trenului expres îndată au fost în curat că la mijloc trebuie să fie o hoție. S'au coborât deci din tren și au cercetat cu deamănuzatul. Au telefonat după ajutor și apoi au plecat să cuprindă orașul din mâna hoților. După o luptă pe viață și pe moarte, în care au căzut aproape toți hoții, soldații au cuprins orașul. Apoi au început să urmărească pe hoți. Pe drumul care ducea spre orașul Puento de Ixtia au aflat sute de călători cu urechile și nasurile tăiate, cari mulțumeau lui Dumnezeu că au scăpat din mâinile hoților cu atâta.

Guvernul din Mexico a hotărât acum, să facă mobilizare regulată împotriva hoților și să poarte războiu în regulă împotriva lor.

Gauzele secetei

De câțiva ani încoace, seceta se întinde tot mai mult și la noi în țară. Mai ales prin Basarabia, peste văile dintre Nistru și Prut seceta e pustiitoare.

Cauza secetei este lipsa pădurilor. Prin Basarabia azi nu mai sunt păduri aproape de loc. Și astfel seceta de prin stepele Rusiei, se întinde tot mai mult și pe aici. Și se va întinde și peste Ardeal, dacă pustiirea pădurilor nu va conțeni. Mai ales pădurile din Munții Apuseni, trebuie bine grijite, dacă nu vrem ca seceta să bântuie cu furie în fiecare vară. Iar locurile despădurite, precum și acelea cari nu sunt bune nici de pășune, să se împădurească cu tot felul de arbori.

Pădurile sunt mari binefăcătoare a câmpurilor. Adună norii și fac să se verse ploaie în vremurile celea mai potrivite.

Unchiul cu nepoți mulți

În Hanovra locuiește un muncitor în vârstă numai de 25 ani. Acest muncitor are 68 de nepoți și nepoate și 12 strănepoți și strănepoate.

Se trage dintr-o familie de 13 copii. Are trei surori măritate, cari au cu totul 51 copii adică fiecare câte 17 copii, o altă soră are 11 copii, iar frații săi au 6 copii. Cu totul 68 copii. Cei mai mari dintre acești copii încă au cu totul 12 copii.

Și încă șirul copiilor nu e gata, căci sora cea mai mică a muncitorului încă nu e măritată, fiindcă e numai de 19 ani. Dar e sigur, că și ea va ținea obiceiul familiei, așa că bietul Paul Conture — așa-l chiamă pe muncitor — va avea nu peste mult o sută de nepoți.

Ne putem închipui, ce masă trebuie să întindă aceasta familie, când se adună cu toții laolaltă.

Afinele

Prin pădurile dela munte, mai ales prin pășunile pietroase, și prin locurile mlăștinoase-turfoase, crește o tufă mică, crengurită — un copăcel pitic, care abia se zărește dintre ierburi: *Afinul*.

Sunt două feluri de afini. Unul cu frunzele verzi, pe amândouă fețele și florile verzui roșietice, altul cu frunzele pe fața din jos mai albastrui-verzii, iar florile albe sau roșietice, îngrămădite mai multe la un loc.

Amândouă soiurile fac fructe-boabe, de culoare albastră închisă sau neagră. Boabele se numesc *afine* și sunt bune de mâncat. Au un gust dulce, puțin acrișor.

Din afine se fac siropuri — beuturi răcoritoare. Se pregătește din ele și dulceață.

Din boabe se poate stoarce și o zeamă de culoare roșie închisă, care se întrebuințează pentru colorarea măiestrită a vinurilor. Cu aceasta zeamă se poate colora și pânză, și tot felul de stofe.

Afinele se pot întrebuința și ca leac în contra multor boale. Cu deosebire diarea, ieșirea afară cu sânge, se poate vindeca cu afine. Cel ce suferă de diaree, n'are decât să mănânce din când în când câte o boabă de afine.

Diarea se poate vindeca cu afine și în alt chip. Anume o lingură de boabe de afine se opăresc cu un pahar de apă fierbinte. Se astupă vasul și se lasă se stea așa o jumătate de oră. Apoi se strecură apa printr-o pânză curată. Din aceasta apă, bolnavul de diaree, iea tot la un ceas, câte o lingură și se vindecă de bună seamă.

Din afine se poate pregăti și un fel de *tinctură* de afine, care iarăși este foarte bună în contra diareei. Tinctura se pregătește așa, că se pune într'un litru de spirt un pumn de boabe de afine. Vasul, în care s'a pus spirtul și afinele, se ține într'un loc cald. Spirtul scoate din afine puterea vindecătoare. Acest spirt este tinctura de afine. Cu cât boabele vor sta mai mult în spirt, cu atât tinctura va fi mai bună. Boabele pot sta în spirt ani de zile.

Când cineva pătimeste de diaree, pune o linguriță de tinctură de afine într'un pahar de apă caldă. Mestecă bine cu lingurița și bea totul. Acest leac poate să-l iee de trei ori pe zi.

Bolnavii de diaree pot lua din aceasta tinctură și în formă de picături în apă sau pe zahăr. Oamenii iau câte 10—20 picături. Copiii iau mai puțin.

Bubele ce se fac câte-odată în gură, se pot vindeca tot cu afine. Anume se storc frunzele de afin și cu zeama ce iasă se ung bubele din gură.

Bubele din gură se mai pot vindeca și cu rădăcină de afin. Rădăcina se macină bine, până se face praf mărunț. Acest praf se presară pe bube.

Cu rădăcină de afin, măcinată bine,

se vindecă și rănilor de pe corp. Praful pus pe rană, face să se uște rana și să se vindece.

Așadar aproape nu este plantă mai bună de leac ca și afinul. Chiar de aceea să culegem cât mai multe afine și să le păstrăm, căci nu știm când putem avea trebuință de ele.

Ioan Popu-Câmpeanu

O familie de călugări

În zilele trecute, a fost sfințit de preot, în biserica Sf. Hildegard din Ruebsheim, în Germania, directorul unei școli vestite de lângă Colonia. Acest om a avut 13 copii, feciori și fete, cari toți s'au făcut călugări și călugărițe. Murindu-i soția, s'a hotărât să-și urmeze copiii și să se jertfească lui Dumnezeu, sfințindu-se de preot. L-a sfințit episcopul din Limburg. La sfințire au luat parte toți copiii lui, cari îmbrăcați în haine negre de călugări și călugărițe, nu-și mai puteau opri lacrimile de fericire, văzându-l pe bătrânul lor tată, îmbrăcându-se în haina de preot. La sfințire au luat parte și o mulțime de creștini, din tot ținutul acela, cari nu se puteau îndeajuns minuna, laudând pe Dumnezeu pentru binecuvântarea ce o revărsă asupra bătrânului preot tinăr și asupra celor 13 copii ai săi, toți călugări și călugărițe.

Bani de aur cu chipul Regelui Ferdinand

Încă în anul trecut prin luna Septembrie, Banca Națională a României a trimis în Anglia o mare cantitate de aur, din care, în Fabrica de bani a Angliei, să se bată bani de aur cu chipul Regelui Ferdinand. Prețul acestui aur este de 800,000 lire sterline.

Banii au fost bătuți și în zilele acestea au și fost aduși în țară într'un vagon plumbuit. Vagonul a trecut granița pe la Curtici și e însoțit de delegați englezi și români.

Se află în acest vagon o cantitate de 6000 kilograme bani de aur cu chipul Regelui Ferdinand.

Dela graniță, vagonul a fost pus sub puzternică pază militară și îndreptat spre București.

Razele Röntgen în slujba vămilor

Se știe, că mulți călători, cari se reîntorc din țările străine, aduc cu ei fel și fel de lucruri, pe cari la trecerea peste graniță le ascund, pentru că să nu plătească vamă. Cu deosebire femeile sunt iscusite în felul de a ascunde lucrurile pe cari voiesc să le aducă. Și slujbașii de pe la vămi au mult de lucru cu cercetarea călătorilor.

În America pe la vămi, au început să folosească razele Röntgen, pentru cercetarea lucrurilor ascunse. Cu acestea raze se poate vedea, chiar și în stomacul călătorilor, așa că aceștia dacă au înghițit vre-un diamant, ca să nu plătească vamă pentru el, slujbașii dela vamă numai decât îl duc într'o baracă, îl vizitează cu razele Röntgen și găsesc diamantul în stomacul lui. Iar dacă vre-o femeie ascunde lanțurile de aur și mărgelile prețioase în vârful ghetelor sau prin încrețiturile hainelor, cu ajutorul razelor Röntgen, le găsesc, ca și când ar fi încinse în jurul gâtului.

Căutăm vânzători de gazete în fiecare comună. Dumineca și în sărbători ei pot vinde „Unirea Poporului” credincioșilor, când ies dela biserică. Osteneala le-o răsplătim bine, mai cu seamă dacă se angajează să vândă și cărți populare și calendare.

Toți cari se angajează trebuie să aibă o scrisoare de recomandare dela preotul satului. Altfel nu-i putem primi.

Încercați, și nu vă va părea rău.

Cărți nouă

Trandafirii roșii și oel albi. Răcii. Două povestiri morale de Cristofor Schmid, traduse în românește de Păr. *Branislau Falewski*. Biblioteca „Presa bună” din Iași, nr. 35—36. Prețul 8 Lei.

Micul Conte, istorioară morală de Cristofor Schmid, tradusă de Păr. *Falewski*. Aceeași bibliotecă nr. 37—38. Prețul 8 Lei.

Amândouă cărțile de mai sus, cari cuprind învățături creștinești în forma atrăgătoare a povestirilor, se pot cere pe adresa: *Institutul grafic „Presa bună”, Iași, Str. Ștefan cel mare No. 56*, unde s'au tipărit, dar se află și la *Librăria Seminarială din Blaj*. În deosebi sunt foarte bune de dat, acestea cărțile în mâinile copiilor de școală și ale tineretului.

Taina spovedaniei, Nr. 6 din biblioteca de popularizare „*Cărțile Bunului Creștin*”, sau ce trebuie să știe fiecare creștin înainte de a se spovedi, de profesorul *Iuliu Maior*.

Broșura aceasta cuprinde învățături foarte folositoare pentru oricine vrea să-și mântuiască sufletul. Presărate fiind cu citate din Sfânta Scriptură și din scrierile sfinților Părinți, cu pilduri și întâmplări din viețile sfinților și din viața de toate zilele, este o adevărată comoară pe masa oricărui bun creștin.

Broșura cuprinde 126 pagini și se vinde cu 15 Lei.

Se poate comanda dela *Librăria Seminarială din Blaj*, și dela toate *Librăriile din țară*.

Tâlcuirea Apostolilor, din Duminecile de peste an, partea I, II și III, Nr. 7 din biblioteca de popularizare „*Cărțile Bunului Creștin*”, care apare la Blaj, sub îngrijirea profesorului *Iuliu Maior*.

Broșurile acestea cuprind: 1. Cunoștințele de lipsă despre viața apostolilor, din acărora epistole se citesc anumite pericope la sfânta liturgie, precum și tot ce trebuie să știe un creștin despre epistolele sfinților apostoli: când s'au scris, cătră cine și pentru ce. 2. Insuș apostolul, tâlcuit, stih de stih și cuvânt de cuvânt. 3. Câte o scurtă învățatură (predică) în legătură cu însuș apostolul Duminecii.

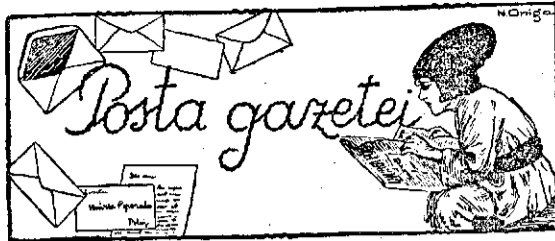
Sunt lucrate după cei mai buni interpretatori vechi și moderni ai Sfintei Scripturi și scrise pe înțelesul tuturor.

Aceste broșuri sunt unice în felul lor în literatura noastră religioasă, deoarece încă nimeni n'a interpretat la noi apostolii Duminecii pe înțelesul tuturor.

Broșurile cuprind aproape 400 pagini și se pot comanda, pentru prețul de 50 Lei + 4 Lei porto postal, dela *Librăria Seminarului din Blaj*, și dela toate *Librăriile din țară*.

□ □ RECLAMA □ □

∴ este sufletul comerțului ∴

Ioan Focan, C. Bani de care ne întrebați i-am primit. Mai restați 43 Lei până la 31 Decembrie 1928.

Teodor Chișiu, G. Am primit 180 Lei, abonamentul până la 31 Decembrie 1928.

Ciocioan N. și I. Danciu B. Am primit suma de Lei 200.— Mai aveți de plătit încă câte 80 Lei fiecare.

Chiva Ioan I. Fr. P. Am primit Lei 260.— din cari am trecut restanța pe 1927 Lei 43, pe 1928 Lei 180, iar 37 Lei pe 1929.

Dumitru Bucșă, I. Din suma de 330 Lei am trecut pe 1926 Lei 75, pe 1927 Lei 180, iar pe 1928 Lei 75. Mai aveți de plătit până la 31 Dec. 1928 încă 105 Lei.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Cum umblă banii.

În săptămâna din urmă, banii străini s'au plătit la București în felul următor:

1 dolar american	163 lei 75 bani
1 franc francez	6 " 50 "
1 liră engleză	31 " 80 "
1 liră italiană	8 " 70 "
1 coroană cehoslovacă	4 " 85 "
1 dinar sârbesc	2 " 88 "
1 zlot polon	18 " 50 "
1 marcă germană	39 " 00 "
1 pengő unguresc	28 " 90 "
1 leva bulgărească	1 " 25 "
1 schiling austriac	23 " 40 "

Acestea prețuri se înțeleg la schimb mai mare. Bani mai puțini se schimbă totdeauna ceva mai puțin.

Nr. 902—1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică în baza deciziei Nr. G. ⁴⁸¹⁹/₄₉₇₅ / 1927 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantilor Ilie Bunea și Ilie Popa repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea și Dr. Lud. Enyedi, pentru încassarea creanței de 15121 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Octombrie 1928 orele 1 p. m. la fața locului în com. Roșia de Secaș la locuința urmăriților unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: 4 scroafe albe în valoare de 2400 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 5 Septembrie 1928.

NICULAE BACIU
portărel

575 (1—1)

Preoți, Învățători, Țărani!

Cețiți cu toții cărticica:

BĂNCI POPULARE ȘI COOPERATIVE SĂTEȘTI

de Ion Pop-Câmpeanu, profesor Blaj,

din care puteți ști, ce este banca populară, ce e cooperativa, ce foloase aduce sătenilor, cum se înființează ș. a. m. d.

PREȚUL 6 LEI

Se poate comanda dela administrația Unirea Poporului.

Primăria comunei Sâncel

Nr. 661/1928

Publicațiune

În baza hotărârii consiliului comunal din 2 Septembrie a. c. prin care a aprobat urgentă, că în ziua de 22 Septembrie a. c. ora 2 p. m. să ținem licitație la primăria comunală, pentru edificarea unei case pentru crișma comunală, în conformitate cu art. 72—83 din legea cult. publ.

Ofertele se vor înainta închise, sigilate și însoțite de garanța 10% a sumei în numerar.

Concurenții pot lua informațiuni despre condițiuni la primăria comunei.

Sâncel la 2 Septembrie 1928.

Gașpar
not.

N. Frățila
primar

Agricultori!

Pentru sămănatul grâului aprovizionați-vă cu gunoi artificial, ca să aveți grâne bune. Adresați-vă imediat firmei

Ștefan Nyergyes -- Blaj

Depozitarul fabricilor
pentru îngrășăminte
chimice

(574) 1—?

ATELIER DE TRICOTAJ

Subscrisul cu onoare aduc la cunoștința Onor. Public, că cu data de 15 Septembrie a. c. deschid un

ATELIER DE TRICOTAJ ÎN BLAJ

Str. Subpromenadă, Nr. 168 (fost Casa Winkler), unde se vor lucra tot felul de articole din bransa aceasta, și anume: *jorseuri (recăle), sfetere, ciorapi, căciulițe și haine de copil*, etc. din lână, ață sau bumbac.

Totodată se primesc și comenzi din lână toarsă acasă. — Rog Onor. Public pentru binevoitorul sprijin.

Cu stimă:

Dumitru Comșa

Primul atelier de tricotaie în
Săliște, jud. Sibiu.

(572) 1—3

În atenția școlărilor

Dacă voși un lueru bun, atunci nu vă cumpărați ghetă de nicăiri, căci în atelierul meu se pregătesc cele mai elegante și moderne ghetă și pantofi, din materialul cel mai bun, cu prețuri foarte scăzute.

Am și lucru gata din toate calitățile, precum și ghetă pentru fete dela țară.

Pantofăria modernă

Nicolae Barna

Blaj, Piața I. M. Clain.

(567) 4—?